

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/418/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714202419
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5714202419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci navrhovateľa: S. I., nar. X.X.XXXX, bytom S., P. V. V. XXXX/XX, právne zastúpeného Mgr. Vladimírom Žiškom, advokátom so sídlom v S., E. B. X. X proti odporcovi: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., S. XX, právne zastúpeného Mgr. Monikou Dubskou, advokátkou so sídlom v V., I. XX, o zaplatenie 2.199,83 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7C/327/2014-39 zo dňa 2. apríla 2015 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu v časti o zaplatenie 1.707,11, rozsudok okresného súdu v tejto časti z r u š u j e a konanie v tomto rozsahu z a s t a v u j e .

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu m e n í tak, že odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 488,04 eur; vo zvyšku (o 4,68 eur) návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý titulom trov konania zaplatiť odporcovi sumu 238,32 eur, predstavujúcu trovy právneho zastúpenia v sume 165,75 eur a ostatné trovy v sume 72,57 eur, všetko na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 2.199,83 eur titulom zmluvnej pokuty. Za nesporné považoval, že zmluvou o pôžičke zo dňa 10.12.2010 navrhovateľ odporcovi požičal sumu 4.977 eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť navrhovateľovi ihneď po obdržaní finančných prostriedkov za predaj pozemku. Zároveň prvostupňový súd zistil, že v (inom) konaní vedenom (pred OS Martin) pod sp. zn. 1Ro/66/2013 sa už navrhovateľ domáhal zaplatenia predmetnej pôžičky (istiny) vo výške 4.977 eur, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1 % denne zo sumy 4.977 eur od 1.11.2011 do zaplatenia. Svoj návrh však vzal späť z dôvodu, že odporca požičanú sumu 4.977 eur dňa 17.1.2013 vrátil. Na základe uvedeného bolo platobný rozkaz vydaný vo veci 1Ro 66/5013 zrušený uznesením zo dňa 4.3.2013 a konanie bolo zastavené.

V posudzovanej veci si navrhovateľ uplatňoval (len) nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, dojednanej pre prípad omeškania v zmluve o pôžičke zo dňa 10.12.2010 a to vo výške 0,1% denne za každý deň omeškania. Súd I. stupňa tu konštatoval, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané tvrdenie navrhovateľa o omeškaní s vrátením pôžičky dňa 1.11.2011 z dôvodu, že odporca finančné prostriedky za predaj pozemku obdržal pri podpise kúpnej zmluvy dňa 31.10.2011. Naopak z výpisu z bankového

účtu, ktorý doložil odporca vyplýva, že finančné prostriedky za predaj predmetného pozemku obdržal odporca až dňa 9.10.2012 a 31.10.2012.

Následne súd I. stupňa uzavrel, že uhradením žalovanej sumy došlo k zámiku dlhu, preto návrh zamietol. Dodal, že z dôvodu úhrady „žalovanej pohľadávky“ už pred podaním návrhu sa nezaoberal otázkou určenia skutočného dátumu splatnosti pôžičky.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd tak, že navrhovateľ je povinný uhradiť na účet právneho zástupcu trovy konania v sume 298,31 eur za 3 úkony právnej služby + príslušný režijný paušál.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zastavenia konania v časti o zaplatenie 1.707,11 eur a vo zvyšnej časti žiadal zrušenie rozsudku a vrátenie veci na nové konanie. Okrem odňatia možnosti konať pred súdom spočívajúceho z nepredvolaní na pojednávanie - nakoľko výsluch svojej osoby považoval za zásadný - odvolateľ namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Súd totiž nerozlíšil nárok na zaplatenie sumy pôžičky ako takej od nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, čo sú dva oddelené nároky. Zaplatením istiny pôžičky vo výške 4.977 eur totiž nezaničil navrhovateľov nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle dohody o zmluvnej pokute.

Ako z vykonaného dokazovania vyplynulo, odporca obdržal finančné prostriedky z predaja pozemku dňa 9.10.2012 vo výške 15.000 eur a 31.10.2012 vo výške 6.577 eur, pričom pôžičku vo výške 4.977 eur odporca uhradil až dňa 17.1.2013. Nakoľko splatnosť pôžičky bola dohodnutá termínom „ihneď“ po obdržaní finančných prostriedkov z predaja pozemku, už dňa 9.10.2012 mal odporca zaplatený dostatok finančných prostriedkov, aby mohol navrhovateľovi vrátiť celú sumu pôžičky. Zaplatenie druhej a poslednej splátky za predaj pozemku vo výške 6.577 eur nie je z hľadiska určenia splatnosti pôžičky podstatné, pretože pri inom výklade by odporca mohol vrátenie pôžičky odložiť na neurčito, ak by za predaj pozemku neobdržal od kujúceho minimálnu, z ekonomického hľadiska nepodstatnú sumu a tým by zabránil vráteniu pôžičky z titulu.

Odvolateľ preto uzavrel, že odporca bol v omeškani s vrátením pôžičky od 10.10.2012, kedy nastala splatnosť až do jej zaplatenia dňa 17.1.2013, teda celkovo 99 dní. Výška zmluvnej pokuty sa uvedené obdobie predstavuje 492,72 eur, vo zvyšnej časti preto zoberal návrh späť.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu odporca navrhol rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v § 212 ods. 1,2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok v rozsahu po pripustení čiastočného späťvzatia zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po vyhlásení rozsudku okresného súdu navrhovateľ (v rámci podaného odvolania) zoberal svoj návrh späť v časti o zaplatenie 1.707,11 eur a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

Odporca s predmetným dispozitívnym úkonom súhlasil.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

S poukazom na popísanú procesnú situáciu a citované zákonné ustanovenie odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie 1707,11 eur, rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie v tomto rozsahu zastavil.

S poukazom na popísanú procesnú situáciu a citované zákonné ustanovenie odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie 1707,11 eur, rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie v tomto rozsahu zastavil.

Následne, čo sa týka meritórneho posúdenia (zvyšku) veci, je odvolacia argumentácia navrhovateľa opodstatnená. Prezintovaná „úvaha“ okresného súdu, že „žalovaná“ suma bola uhradená je nesprávna. Uhradená totiž bola istina/pôžička, nie však v tomto konaní žalovaný úrok z omeškania. Ak mal prípadne okresný súd predmetnou „konštrukciou“ na mysli (možno sa vzhľadom na nedostatočný obsah odôvodnenia len domnievať), že úhradou istiny by mal zaniknúť aj nárok na úrok z omeškania, ide rovnako o nenáležitý záver. Zánik hlavného záväzku splnením totiž nemá vplyv na už existujúci nárok na plnenie zmluvnej pokuty.

Z tohto dôvodu odvolací súd pristúpil ku zmene napadnutého rozsudku za nezmeneného skutkového stavu, keď medzi účastníkmi chronológia skutkového deja nie je sporná. K obdržaniu finančných prostriedkov z predaja pozemku odporcom došlo 9.10.2012, nadväzne bol v zmysle čl. I zmluvy o

pôžičke zo dňa 10.12.2010 povinný ihneď, t.j. v zmysle zhodného tvrdenia účastníkov konania na druhý deň - 10.10.2012 poskytnutú pôžičku vrátiť. Nesplnením tejto povinnosti sa odporca dostal do omeškania trvajúceho až do 17.1.2013, kedy pôžičku vrátil, pričom za obdobie omeškania odporcu s vrátením finančných prostriedkov navrhovateľovi prináleží úrok z omeškania zmluvne upravený v čl. II zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2010. Bezpredmetná, z opísaného pohľadu, je skutočnosť, že plnenie z kúpnej zmluvy bolo poskytnuté na viackrát. Obsahom zmluvného dojednanía (čl. II) totiž nebolo viazanie splatnosti na obdržanie konkrétnej, resp. celej sumy z predaja pozemku. Ako správne argumentuje navrhovateľ, už v čase prvej „splátky“ odporca disponoval finančnými prostriedkami na vrátenie pôžičky, tento okamih je preto určujúcim momentom omeškania z pohľadu dohodnutej zmluvnej pokuty. Ako vyslovene účelová a bezpredmetnú krajský súd vyhodnotil argumentácia odporcu o „úmyselnom sťažení“ vrátenia dlhu navrhovateľom (s cieľom neskoršieho uplatňovania si úroku z omeškania) tým, že sa mu (odporcovi) nepodarilo zistiť číslo účtu navrhovateľa.

Čiastočne nepresnou je argumentácia navrhovateľa ohľadne okamihu vzniku omeškania. Pokiaľ k plneniu kúpnej ceny z predaja pozemku došlo dňa 9.10.2012, lehota splatnosti požičaných finančných prostriedkov v zmysle zmluvy o pôžičke nastala dňa 10.10.2012. Týmto dňom (splatnosti) sa však odporca nemohol dostať do omeškania, v (celom) jeho priebehu bol totiž oprávnený plniť, omeškanie teda nastalo až uplynutím uvedeného dňa. t.j. 11.10.2012. Dĺžka omeškania nie je teda 99 dní, ale 98 dní a v tomto rozsahu (1 dňa) krajský súd návrh na úrok z omeškania zamietol. Nadväzne vo finančnom vyjadrení, pri dohodnutej výške (0,1 % denne zo sumy 4977 eur) predstavuje úrok z omeškania za obdobie od 11.10.2012 do 16.1.2013 čiastku 488,04 eur, ktorú sumu odvolací súd navrhovateľovi priznal a vo zvyšnej časti - o zaplatenie 4,68 eur - návrh zamietol.

Možno len dodať, že formálne by išlo o potvrdenie rozsudku v časti zamietnutia o 4,68 eur, z dôvodu prehľadnosti, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že k zamietnutiu došlo z iných dôvodov než pomenoval prvostupňový súd, zvolil krajský súd formu zmeny celého napadnutého rozsudku.

V dôsledku zmeny rozsudku okresného súdu odvolací súd v zmysle § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodoval o náhrade trov celého (prvo - i druhostupňového) konania. Z porovnania celkove uplatneného (2.199,83 eur) a priznaného (488,04 eur) nároku je zjavný čistý procesný úspech navrhovateľa v rozsahu 55,19 % (úspech navrhovateľa 77,81 % - úspech odporcu 22,19 %). V tomto rozsahu (t.j. 165,75 eur z uplatnených 298,31 eur) priznal odvolací súd odporcovi trovy právneho zastúpenia za 3 úkony (po 91,28 eur + 2 x režijný paušál po 8,04 eur + 1 x režijný paušál 8,39 eur) právnej služby, ktorými sú - prevzatie a príprava, podanie odporu, účasť na pojednávaní dňa 2.4.2015. Pokiaľ ide o odporcom uplatnený úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 19.6.2015 - tento úkon spočíva v jednej vete, ktorou sa odporca domáhal potvrdiť napadnutý rozsudok. Nejedná sa teda kvalifikovanú skutkovú ani právnu argumentáciu z hľadiska kritéria účelnosti trov konania. Ostatné trovy tvorí súdny poplatok (72,98 eur z 131,50 eur) za odpor, ktorého povinnosť zaplatiť vznikla na strane odporcu. V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. krajský súd ako platobné miesto trov konania určil účet právneho zástupcu odporcu.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .